

Resolució 19/2025, de 16 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 559/2024

Administració reclamada: Empresa municipal serveis fúnebres de Tarragona- EMSERFUMT

Informació reclamada: Llibres majors de comptes de l'empresa municipal de serveis fúnebres de Tarragona (EMSERFUMT) des de l'any 2007 fins a l'actualitat

Sentit de la resolució: Pèrdua parcial i estimació parcial.

Resum: Malgrat el lliurament de la informació reclamada consistent en els llibres de comptes el reclamant al·lega que l'empresa pública ha realitzat una anonimització de dades personals que li impedeix la comprensió i anàlisi de la informació econòmica lliurada.

Aquesta Comissió reconeix el dret d'accés a la informació sol·licitada i reclamada que és d'acord amb l'article 2.b LTAIGB informació pública, i d'acord amb els criteris facilitats per l'APDCAT, considera que la informació que consta als llibres majors, en principi, és informació de naturalesa econòmica vinculada simplement al fet que s'ha produït el pagament d'un servei prestat per l'empresa reclamada, i no ha d'afectar significativament l'esfera personal dels afectats, a excepció feta de la informació que pugui vincular-se amb dades de salut. De la ponderació del límit previst a l'article 23 LTAIPBG es conclou que únicament aquella informació relativa a les anotacions sobre a l'assistència o suport psicològic al dol, si la identitat que hi consta correspon a la persona física que ha rebut l'assistència, llevat que hi consenti expressament o que s'anonimitzi la informació, com ja hauria fet l'empresa requerida segons la informació disponible, seria el límit d'aplicació d'acord amb allò previst a l'article 23 LTAIPBG. Es recorda al reclamant el deure de confidencialitat respecte de la informació lliurada relativa a la protecció de dades personals que no pot ser utilitzada per a una altra finalitat diferent a la que justifica l'accés.

Paraules clau: Ajuntament. Empresa municipal. Documentació comptable. Registres. Llibres majors. Derivació. Límits. Protecció de dades. Dades salut. Deure de confidencialitat. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 15 d'abril de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 559/2024, presentada per un reclamant en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent contra l'empresa municipal de serveis fúnebres de Tarragona (EMSERFUMT), d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 25 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta parcial de l'empresa.
2. El 28 de febrer de 2024 l'empresa reclamada EMSERFUMT va rebre sol·licitud d'accés d'informació pública per part del reclamant, una vegada derivada per l'Ajuntament de

Tarragona, en la qual es sol·licitava la informació la següent: “Llibres majors de comptes d'EMSERFUMT des de l'any 2000 i fins al 2019”.

3. El 5 d'abril de 2024 l'empresa EMSERFUMT resol el següent:

“ Primer. Estimar la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada per la persona sol·licitant i derivada a EMSERFUMT en data 28 de febrer de 2028, entregant els llibres majors des de 2000 fins 2019 sense els números de comptes comptables i els seus conceptes, que es facilitaran a posteriori quan es concretin els punts que siguin d'interès i de quins anys.

Segon. Instar a la persona interessada a que presenti una nova sol·licitud amb els punts que li siguin d'interès, per tal de facilitar de manera completa la informació garantint la protecció de dades de les persones físiques que figuren en els llibres majors.”

Això en el context exposat en els antecedents de la resolució que es refereixen a que:

“L'Empresa Mixta de Serveis Fúnebres de Tarragona, SA és l'encarregada de gestionar els serveis funeraris de Tarragona i disposa d'un total de 23 treballadors per donar servei a una població de més de 130.000 persones. De la plantilla únicament 3 treballadors realitzen tasques administratives, d'oficina i de direcció, la resta es personal d'atenció a les famílies i personal funerari. S'està parlant o es pretén que tres treballadors de l'empresa deixin la seva feina diària per fer les tasques de revisar i anonimitzar les dades personals de 20 llibres majors en format Excel (des de 2000 fins al 2019).

Cada llibre major es un Excel amb una mitjana de 40.000 files i 500.000 cel·les de contingut, si parlem de 20 llibres majors son 800.000 files i 10.000.000 cel·les de contingut. Realitzar la tasca d'anonimització i revisió dels llibres majors comportaria un termini mínim de dos/tres mesos de feina que haurien de realitzar 3 treballadors íntegrament durant la seva jornada deixant de fer la feina ordinària i diària. Tenint en compte que aquests treballadors son: gerència, el responsable de contractació pública i el cap de comptabilitat, això comportaria el col·lapse de la societat i la falta de prestació dels serveis funeraris per a la població de Tarragona.

Es destaca que EMSERFUMT és una societat municipal petita amb el personal suficient i just per dur a terme la seva activitat funerària, per tant, no es possible la revisió i anonimització de les dades personals que contingui la informació requerida. No es pot donar compliment a la RGPD en l'àmbit de protecció a les dades personals enteses com tota informació sobre una persona física identificada o identificable, i considera persona física identificable.”

Afegeix finalment que “EMSERFUMT te la voluntat de donar resposta a la sol·licitud però d'una manera coherent i sensata, facilitant els llibres majors sense indicar el número de compte comptable i el seu concepte, donat que es on s'indica algunes dades personals i que no podem anonimitzar. Un cop entregada la documentació, l'interessat pot demanar a

EMSERFUMT els punts concrets que li siguin d'interès i li seran facilitats de manera completa amb el número comptable i concepte, donat que d'aquesta manera, en conceptes més concrets, es assumible la tasca d'anonimització.”

4. El 21 de juny la GAIP comunica al reclamant la necessitat de que esmeni la documentació aportada atesa la incoherència en la concreció del període temporal de la informació demanada que és aclarida pel reclamant el 2 de juliol de 2024 i reafirma que el període sobre el qual es demanen els llibres majors de comptes és el comprès 2000-2019.
5. El 9 de juliol de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 9 de juliol de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a l'empresa EMSERFUMT i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 24 de juliol de 2024 la GAIP rep escrit d'EMSERFUMT sol·licitant ampliació de termini per a respondre la petició d'informe que s'accepta per la GAIP el 27 de juliol de 2024 i s'amplia el termini per a trametre l'informe en vuit dies.
8. El 2 d'agost de 2024 la GAIP rep informe de l'empresa municipal EMSERFUMT que exposa els antecedents que consisteixen en la presentació de la petició d'informació, la resposta que va realitzar l'empresa EMSERFUMT i l'entrega de dels llibres majors en format Excel al peticionari.

S'adjunta també l'informe del DPO de l'empresa i s'exposen les seves consideracions que consisteixen en el següent: “En el caso de que lo solicitado sean sus libros mayores contables, hay que tener en cuenta que estos contienen datos que revelan la religión o creencias de las personas, así como datos relativos a la salud, siendo considerados estos de especial protección. El acceso a estos datos está limitado, por lo que, en caso de no contar con la autorización de los afectados, no se puede hacer pública esta información, ya que de lo contrario se estaría vulnerando la intimidad de los difuntos y sus familias, así como diferentes preceptos legales. No obstante, se podría hacer una entrega parcial de la información solicitada, tras haber anonimizado aquellos datos personales de especial protección.

La pretensión de EMSERFUMT debe orientarse al cumplimiento de la obligación de

transparencia y a su vez la satisfacción de las obligaciones en materia de protección de datos.”

A la resposta d'EMSERFUMT s'afegeix que als efectes de la deguda anonimització dels llibres comptables, “no és suficient eliminar els elements que poden servir per identificar directament a una persona, el seu nom i cognoms, ni substituir aquests per inicials o l'ombregat d'aquestes dades, sinó que cal eliminar també aquelles altres referències que pugui contenir el text i que indirectament o a través del context permetin la seva identificació.” En relació a aquesta tasca d'anonimització insisteix en les dificultats que la dimensió de l'empresa i dels recursos. I d'acord amb tot l'exposat conclou que:

“ Primer. Els llibres majors d'EMSERFUMT contenen dades personals d'especial protecció com poden ser aspectes referents a salut, religió i/o creença. Aquestes dades s'han d'entregar de manera parcial o anonimitzada per poder garantir la intimitat dels difunts i de les seves famílies.

Segon. La tasca d'anonimització d'aquestes dades comportaria una volum molt elevat de feina que podria afectar a l'activitat que duu a terme EMSERFUMT.

Es creu oportú buscar una solució adequada i ajustada a la realitat d'EMSERFUMT, com pot ser: El termini d'entrega de la documentació anonimitzada sigui de més de tres mesos. Es redueixi dràsticament el número de llibres majors per entregar.”

9. El 3 de setembre de 2024 la GAIP trasllada l'informe de l'empresa municipal EMSERFUMT al reclamant, amb l'advertiment que si no manifesta cap consideració en cinc dies s'entendrà que s'ha produït pèrdua sobrevinguda de la reclamació i es procedirà a la finalització d'aquest procediment.
10. El 9 de setembre de 2024 la GAIP rep escrit del reclamant que, en síntesi, fa constar les seves consideracions que es refereixen en el seu conjunt a la problemàtica que segons l'empresa suposa anonimització del llibres. El reclamant està disconforme amb aquestes consideracions ja que l'anonimització dels llibres, sobre la qual s'al·lega les dificultats de recursos, manifestada al darrer escrit, es podria corregir i proposa dues solucions possibles: l'entrega dels llibres sense anonimitzar per a la seva consulta amb la signatura d'un document de confidencialitat, o bé l'entrega amb anonimització establint un termini de nou mesos.
11. El 31 d'octubre de 2024 la GAIP sol·licita informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la LTAIPBG.
12. El 13 de gener de 2025 la GAIP rep informe de l'APDCAT que conclou el següent: “La normativa de protecció de dades personals no és obstacle per a l'accés del reclamant a la informació que pugui constar als llibres majors de l'empresa que es refereixi a persones jurídiques o a persones mortes, ja que la dita normativa no resulta d'aplicació en aquests

casos, sense perjudici d'altres limitacions que resultin aplicables, com les derivades de la normativa de protecció de l'honor, la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge.

La normativa de protecció de dades només impediria donar accés, per aplicació de l'article 23 LTC, a les anotacions relatives a l'assistència o suport psicològic al dol, si la identitat que hi consta correspon a la persona física que ha rebut l'assistència, llevat que hi consenti expressament o que s'anonimitzi la informació, com ja hauria fet l'empresa requerida segons la informació disponible.

Pel que fa a la resta d'informació personal que pugui constar en els llibres majors, no sembla que hi hagi impediment en facilitar l'accés des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, sens perjudici del deure de confidencialitat respecte d'aquesta informació.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada, - llibres majors de comptes de l'empresa municipal de serveis fúnebres de Tarragona (EMSERFUMT) des de l'any 2007 i fins a l'actualitat- una vegada degudament acotat el període temporal al qual es refereix la petició del reclamant, mitjançant la corresponent esmena, es constata que la informació lliurada, d'acord amb l'apartat anterior, no permet plenament l'accés demanat, ja que el tipus de sostracció

informativa operada en els llibres majors, impedeixen l'accés a bona part de la informació i no permet el seu seguiment adequat.

En qualsevol cas, cal partir de la consideració de que la informació reclamada és, d'acord amb l'article 2.b LTAIGB, informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Es tracta d'una informació econòmica (anotacions comptables que reflecteixen els pagaments i cobraments) d'una empresa pública en la gestió d'un servei sobre el qual hi concorre l'interès en conèixer la corresponent gestió dels recursos públics. La qüestió és que de l'anàlisi dels assentaments comptables en el format anonimitzat subministrat per EMSERFUMT, segons el reclamant, impossibilita el degut anàlisi.

Efectivament, d'acord amb la regulació mercantil el llibre major seria el document o registre comptable que recopila i classifica totes les transaccions econòmiques de l'empresa de forma cronològica, de manera que es pot conèixer en cada moment el saldo de què disposa. No és un document obligatori, però l'empresa ha d'acreditar una comptabilitat ordenada, adequada a la seva activitat i que permeti el control cronològic de totes les seves operacions i l'elaboració periòdica de balanços i inventaris (article 25.1 del Codi de Comerç). El Llibre major és el document que recopila i classifica aquestes transaccions econòmiques.

Segons l'empresa reclamada els llibres majors demanats incorporen a més de la informació econòmica descrita, la referència al DNI/CIF, el concepte i el número de compte comptable l'accés als quals dona lloc a l'accés a dades de caràcter personal que es referirien a dades de salut, religió, i creences personals i familiars tal com indica l'informe del DPO de l'empresa reclamada.

L'Informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades recorda en el seu informe que, com ja ha declarat en anteriors ocasions les dades de persones jurídiques queden excloses de l'àmbit de protecció (article 4.1. RGPD¹), d'acord amb això les referències al NIF de persones jurídiques sense incloure cap altra dada sobre persones físiques, la normativa de protecció de dades no seria d'aplicació.

¹ Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa a l tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD). DOUE L- 119/1, de 4.5.2016.

La referència a persones difuntes tampoc li és d'aplicació la normativa de protecció de dades, com ha informat l'APDCAT amb remissió a allò declarat al considerant 27 del RGPD i al propi article 2.2.b) de la LOPDGDD². També es recorda a l'informe APDCAT que les persones vinculades amb la persona difunta per raons familiars o de fet, o els hereus, poden exercir el dret d'accés i, si escau, els drets de rectificació o de supressió, en les circumstàncies que preveu l'article 3 de l'esmentada LOPDGDD, sense que això desvirtui la consideració de que el RGPD no és d'aplicació a dades de persones mortes.

En aquest sentit recorda l'APDCAT que " Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (entre d'altres, en l'Informe IAI 12/2022), des de la perspectiva de la legislació de transparència, el límit previst als articles 23 i 24 de l'LTC no resultaria d'aplicació a la informació que es refereixi directa o indirectament a persones mortes, en aquest cas, informació dels llibres majors." Així " en la mesura que la informació de determinats assentaments es refereixi a la persona difunta, cal apuntar que la normativa de protecció de dades no seria d'aplicació".

És en aquest context descrit que l'informe de l'APDCAT conclou que la "normativa de protecció de dades personals no és obstacle per a l'accés del reclamant a la informació que pugui constar als llibres majors de l'empresa que es refereixi a persones jurídiques o a persones mortes, ja que la dita normativa no resulta d'aplicació en aquests casos, sense perjudici d'altres limitacions que resultin aplicables, com les derivades de la normativa de protecció de l'honor, la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge" dels familiars afectats.

Respecte els assentaments de les persones físiques vinculades amb la informació requerida que siguin vives (DNI, altres dades identificatives com el nom i cognom,) segons informa l'empresa reclamada, els llibres majors contenen informació de salut (anotacions sobre suport psicològic) i informació relacionada amb creences religioses de les famílies, de forma que conèixer el ritual fúnebre o conèixer que s'ha realitzat una aportació religiosa, pot donar lloc a conèixer informació sensible de la família del difunt.

L'informe de l'APDCAT valora que la previsió de l'article 23 LTAIPBG amb allò previst a l'article 4.15 del RGPD sobre les dades de salut i dades sobre creences i religió, de persones identificades o identificables, inclosa en factures o justificants de determinades despeses, pot tenir repercussions importants pel que fa al dret a la protecció de dades de les persones, en la mesura que poden revelar categories especials de dades d'aquestes persones. L'informe remet a d'altres que ha elaborat aquesta Autoritat com són els informes IAI 26/2016, IAI 11/2021, IAI 1/2022 o IAI 27/2022.

² Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals. BOE núm. 294, de 06/12/2018.

D'acord amb això l'informe de l'APDCAT analitza les dades de salut relatives al suport psicològic al dol d'acord amb les captures de pantalla que aporta l'informe de l'empresa reclamada on es detecta que s'han esborrat el nom de la persona difunta. L'APDCAT adverteix que si el pagament del suport psicològic no és de la persona que ha rebut el tractament, tampoc seria aplicable el límit previst a l'article 23 LTAIPBG, ja que no permet identificar el titular de les dades de salut concernides.

Es per això que l'Autoritat conclou que la "la normativa de protecció de dades només impediria donar accés, per aplicació de l'article 23 LTC, a les anotacions relatives a l'assistència o suport psicològic al dol, si la identitat que hi consta correspon a la persona física que ha rebut l'assistència, llevat que hi consenti expressament o que s'anonimitzi la informació, com ja hauria fet l'empresa requerida segons la informació disponible."

Pel que fa a les dades referides a creences religioses a criteri de l'APDCAT "des de la perspectiva de la protecció de dades, el fet que s'hagi dut a terme una determinada pràctica mortuòria en relació amb un difunt, o que s'hagi pagat una "aportació religiosa" en relació amb aquest difunt, pot donar informació, si escau, sobre les creences del propi difunt. I en aquest cas, com ha quedat dit, la normativa de protecció de dades no resultaria d'aplicació ni impediria donar accés a la informació sol·licitada."

Per últim, l'APDCAT conclou que pel que fa "a la resta d'informació personal que pugui constar en els llibres majors, no sembla que hi hagi impediment en facilitar l'accés des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, sens perjudici del deure de confidencialitat respecte d'aquesta informació".

De l'exposat, aquesta Comissió coincideix amb el criteri de l'APDCAT i considera que resultaria d'aplicació l'article 24 de l'LTAIPBG, i en tant que la petició d'accés de la informació s'emmarca dins de la finalitat de l'accés a la informació pública descrit a l'article 1.2 LTAIPBG, s'ha de reconèixer el dret d'accés a la informació continguda als llibres comptables en tant que es pretén "conèixer la gestió dels recursos públics d'una empresa mixta amb la major part del capital públic", i "investigar l'ús que ha fet EMSERFUMT dels diners públics.

Aquesta Comissió reconeix com també ho fa l'APDCAT, que per a poder tenir coneixement i fer seguiment i control de la situació comptable de l'empresa, a la vista de la informació continguda en els llibres majors, no sembla viable sense que aquests incloguin els números de comptes comptables i el concepte, ja que sense aquesta informació, és inviable aquest examen.

L'afectació sobre la privacitat de les persones afectades, com conclou l'APDCAT, tenint en compte que la "informació que consta als llibres majors, en principi, és informació de naturalesa econòmica vinculada simplement al fet que s'ha produït el pagament d'un servei prestat per l'empresa reclamada," no ha d'afectar significativament l'esfera personal dels afectats, a

excepció feta de la informació que pugui vincular-se amb dades de salut, en els termes abans esmentats.

D'acord amb l'exposat aquesta Comissió reconeix el dret d'accés del reclamant a la informació continguda als llibres comptables de l'empresa reclamada que únicament haurà d'excloure, mitjançant anonimització, d'aquella informació relativa a les anotacions sobre l'assistència o suport psicològic al dol si la identitat que consta al correspon a la persona que ha rebut l'assistència.

Tot això, sens perjudici que en el moment de lliurar la informació sol·licitada sigui convenient recordar a la persona reclamant el deure de confidencialitat respecte aquesta informació que li imposa la normativa de protecció de dades (qüestió a la que el propi reclamant ja es refereix), de manera que no pot ser utilitzada per a una altra finalitat diferent a la que justifica l'accés.

3. *Obligatorietat del titulars dels documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD).*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica (aprovat pel Reial decret 4/2010, del 8 de gener), estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic. Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents d'acord amb la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de de 16 de gener de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 559/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada i reclamada d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2. S'haurà de recordar al reclamat el deure de confidencialitat respecte de la informació lliurada

relativa a la protecció de dades personals que no pot ser utilitzada per a una altra finalitat diferent a la que justifica l'accés.

2. Requerir a l'empresa municipal EMSERFUMT SA que faciliti l'accés a la persona reclamant a la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de dos mesos.
3. Requerir a l'empresa EMSEFUMT SA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 559/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.